

Kristlik elu

Sina aga, miks sa mõistad kohut oma venna üle? Või sina, miks sa paned oma venda halvaks? Kõik me ju astume Jumala kohtujärje ette. [Rm 14:10](#)

*Hingamispäev, 23. detsember
Josh Hester (Council Bluffs, Iowa, USA)*

Sissejuhatus. Sada protsenti muutunud

[1Ms 15:6](#); [Jh 3:18](#); [Rm 4:3, 22](#); [2Kr 5:10](#); [Ilm 22:17](#)

Jasoni puhul ei olnud tavaline pärast keskööl helistada või üldse õpetajale helistada, aga ta ei teadnud, kelle poole pöörduda. Kuidas ta saaks religiooni kursuselt läbi kukkuda? Äkki ta oskab aidata. Kas oli liiga hilja? Kui härra Haskel telefonile vastas, üllatas tema rahulik ja lootusrikas hääl Jasonit.

„Jason, rahu, kõik saab korda. Usalda mind, ma hoolitsen selle eest, et sa läbi saaksid.“

Jeesus andis meile oma täiusliku elu krediiti, kuigi me ei olnud seda ära teeninud.

Sel hetkel oli Jasonil kaks valikuvõimalust: (1) ta võib võtta õpetajat sõnast või (2) ta võib jätkuvalt pabistada ja kukub ilmselt eksamist läbi.

Tüüpilise kolledžiõpilasena valis ta teise võimaluse – muretsemise ja pabistamise. Ja muretsemisest hoolimata tuli järgmisel hommikul eksam.

Seitseteist aastat hiljem

„Jumal, ma ei ole valmis surema. Ma ei tea, mida teha,“ anus Jason, ise vaevu teadvusel olles. Pisarad tungisid silmist välja, tegid haiglavoodi märjaks ja summutasid tema kareda hääle meeletu pingutuse. Kuidas ta võiks surra oma klubis toimunud kakluse tõttu?

„Poeg, rahu olgu sulle. Kõik saab korda. Usu minusse ja sa saad päästetud.“

Sellel hetkel on Jasonil kaks valikuvõimalust: (1) ta võib võtta Jumalat sõnast või (2) jääda õnnetu ja tühjana oma surivoodile. Kuid seekord ei valinud Jason teist võimalust.

Õppetunnid eksamilt

Kui Jason seitseteist aastat tagasi eksamit tegi ja eksamitöö ära andis, kukkus ta eksamil läbi, nagu oli arvanud. Kuid tema kõrval istuv õpilane võttis õpetaja nõu kuulda ja palus abi. Härra Haskel võttis siis välja oma eksamitöö eksemplari, mis oli ideaalselt täidetud, ja kirjutas peale õpilase nime. See õpilane sai 100 protsenti lihtsalt õpetaja usaldamise eest, kuid Jason kukkus läbi.

Kui alustame oma kristlikku teekonda, peame kõigepealt mõistma, kuidas Jeesus meid kohtleb. Tema tegi meie eksamitöö, et meie võiksime läbi saada. Ja siis, samamoodi nagu soovis härra Haskel oma klassi õpetada, andis Jeesus meile oma täiusliku elu krediiti, kuigi me ei olnud seda ära teeninud. Ta pani meie nime ideaalse eksamitöö peale, mis on väärt maksimumpunkte. Jason sai selles haiglavoodis päästetud, sest Ta uskus Jumalat ja see arvati talle õiguseks. Ta sai läbi kõige tähtsamast eksamist.

Logos. Tähtsaim suhe

[Rm 4:13](#); [5:1, 2](#); [10:1, 2](#)

Kristuse maa peale saabumisega muutus ettekujutus Jumalast drastiliselt. „Tõeline valgus“ ([Jh 1:9](#)) säras eredalt planeedil Maa ning ilmutas Jumala armastuse olemust, mida Saatan oli püüdnud pimeduses varjata. Kristus tuli näitama, et lunastus ei ole asi, mida saab rangeid reegleid hoolikalt järgides ära teenida, vaid „see on and Jumalalt, mitte tegudest“ ([Ef 2:8, 9](#)), mis on antud Jeesuse ohvri kaudu. Kuna meie pääste on armuand, siis järgime armastusest juhtnööre, mille Jumal Isa on meile andnud ja püüame luua suhet Tema ja Ta Pojaga.

Kristus tuli näitama, et lunastus ei ole asi, mida saab rangeid reegleid hoolikalt järgides ära teenida.

Rahu ja pääste usu kaudu ([Rm 5:1, 2](#))

Kirjas roomlastele kinnitab Paulus pidevalt, et pääste tuleb usu kaudu Jeesusesse Kristusesse, mitte meie enda tegude kaudu. Juudid olid hakanud uskuma, et hingamispäeval sammude lugemine, ühes rõivaesemes mitme kanga kasutamise vältimine, ümberlõikamine, Jumala valitud rahva hulka kuulumine ja traditsioonide järgmine toob pääste. Kuid [Rm 5:1](#) kummutab Paulus nende väärarusaama sõnadega: „Et me nüüd oleme saanud õigeks usust, siis on meil rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi.“ Rahu, millele ta viitab, on patuste vaba olemine, selle ohvri tulemus, mille Jumal tõi, kui saatis oma Poja meie pattude pärast surema. Kristust usaldades ja Tema teenetesse, mitte enda omadesse, uskudes oleme „usus saanud ligipääsu ka sellele armule“ ([Rm 5:2](#)) ning taganud endale pääste.

Aabrahami suur usu eeskuju ([Rm 4:13](#))

Rm [4](#). peatükis kasutab Paulus usu väärtuse illustreerimiseks üht Vana Testamendi tuntud lugu. Ta jutustab Aabrahamist ning meenutab lugejatele Aabrahami ja Saara probleeme laste saamisel. Hoolimata faktist, et Aabraham oli „ligi saja-aastane“ ja Saara „lapsekoda surnud“ ([Rm 4:19](#)), töötas Jumal, et nad saavad lapse, kelle kaudu tuleb palju rahvaid ja kes saab Messia esiisaks. Paljud oleksid selles vanuses antud töötust pilganud, kuid Aabraham „ei kahelnud Jumala töötuses uskmatusena“ ja oli „täiesti veendunud, et Jumal on vägev ka täitma seda, mida on töotanud“ ([Rm 4:20, 21](#)).

Paulus illustreerib seda, missugune vägi on tugeval, vankumatul usul Jumalasse ja Tema võimesse täita seda, mida Ta on lubanud. Aabraham uskus Issanda plaani ja järgis talle antud juhiseid. Jumala, mitte enda võimekust usaldades sai temast „maailma pärija“ ([Rm 4:13](#)) esiisa. Jumal ei andnud Aabrahamile töötust „Seaduse kaudu“ ehk teisisõnu Aabrahami tegude tõttu, vaid töötus anti „usuõiguse kaudu“ (salm [13](#)) ehk sellepärast, et Aabraham uskus.

Paulus kasutab seda Aabrahami usu lugu illustreerimaks ja kinnitamaks seda, kuidas saavutatakse õigus ja õigeksmõistmise tunne. Peame meeles pidama, et järgime Aabrahami eeskuju ning usume Jumala plaani ja võimekust isegi siis, kui see näib võimatuna. Kujuta ette õnnistusi, mis on meie jaoks varutud, kui meil on usku!

Loo suhe Jumalaga ([Js 64:5](#); [Rm 10](#))

Rm. [10](#). peatükis arutleb Paulus, missugused usu komponendid on vajalikud, et saavutada pääste Jeesuse Kristuse kaudu. Ta alustab tunnistades, et iisraellastel on innukus Jumala pärast, kuid see ei olnud „tunnetuse kohaselt“ ([Rm 10:2](#)), tähendab, see ei tuginenud õigele arusaamale Pühakirjast. Iisraellased „ei mõista Jumala õigust ning, püüdes kehtestada oma õigust, ei ole alistunud Jumala õigusele“ ([Rm 10:3](#)). See tähendab, et nad üritasid tagada pääste oma tegude abil ja oma headusesse, mitte Jumala headusesse uskudes. Usk tähendab mõistmist, et „kõik meie õigused

on määratud riide sarnased“ ([Js 64:5](#)) ja palumist, et Kristus asetaks oma puhta õiguserüü minu peale.

VASTA

1. Kuidas saad tegutseda selle nimel, et süvendada oma ususuhet Jeesuse Kristusega?
2. Missugused on sinu ja Jumala vahelise suhte olulised komponendid pääste poole suundumisel?
3. Missugused on mõned vaimulikud sinu õiguse „teod“, millele sa toetud rohkem kui Kristuse õigusele?

*Esmaspäev, 25. detsember
Sarah Ventura (Winona, Minnesota, USA)*

Tunnistus. Patukahetsus – minu töö või Jumala and?

[Rm 15:13](#)

„Paljud on segaduses selles suhtes, mis on esimesed sammud pääste poole. Patukahetsust peetakse patuse ülesandeks, mida ta peab täitma, et võiks Kristuse juurde tulla. Arvatakse, et patune peab muutma end sobilikus, et saada Jumala armu õnnistusi. Aga kuigi on tõsi, et andestusele peab eelnema patukahetsus, sest ainult murtud ja kahetsev süda on Jumalale vastuvõetav, ei suuda patune ise end kahetsema panna või end Kristuse juurde tulemiseks ette valmistada. Kui patune ei kahetse, ei saa ta andestust, kuid küsimus on, kas kahetsus on patuse töö või Kristuse and. Kas patune peab ootama, kuni teda täidab kibe kahetsus oma patu pärast, enne kui võim Kristuse juurde tulla? Esimene samm Kristuse poole tehakse Jumala Vaimu mõjutusel. Kui inimene mõjutusele vastab, astub ta Kristuse poole, et ta võiks kahetseda.

„Esimene samm Kristuse poole tehakse Jumala Vaimu mõjutusel. Kui inimene mõjutusele vastab, astub ta Kristuse poole, et ta võiks kahetseda.“

Patust kujutatakse kadunud lambana ja kadunud lammas ei tule kunagi ise tagasi, kui karjane teda üles ei otsi ja tagasi ei too. Inimene ei suuda ise kahetseda ja end muuta õigeksmõistmise õnnistuse vääriliseks. Issand Jeesus püüab pidevalt patuse mõistust mõjutada ja meelitada teda vaatama Jumala Tallele, kes võtab ära maailma patu. Me ei suuda teha ühtki sammu vaimuliku elu suunas ilma et Jeesus tõmbaks ja kinnitaks hinge ning juhiks meid kogema patukahetsust, mida on vaja.“*

VASTA

1. Kui patune ei suuda end ise kahetsema panna, kuidas peaksime siis kohtlema neid, kes ei ole kahetsenud?
2. Kui kadunud lammas ei tule ise tagasi, vaid Kristus toob ta tagasi, kas meil on siis midagi karta nende pärast, kes võivad olla „kadunud lambad“?
3. Kuidas saaks meie kogudus paremini edasi anda sõnumit, et pääste ei tule tegudest? Kas on meie kogudus teeb midagi, mis õõnestab seda tõde või on sellega vastuolus?

* Ellen G. White, „Selected Messages“, 1. rmt, lk 390, 391.

Tõendusmaterjal. **Suurem ühtsus**

[Mt 15:10–20](#); [Rm 14:14–23](#); [1Kr 8](#)

Juudid hindasid Moosese seadusi kõrgelt, kuid enda täiendavad toiduseadusi veel kõrgemalt. Juudid halvustasid paganaid, sest need ei järginud neid toidu ja pesemise seadusi. Nad läksid isegi Jeesuse juurde, kui arvasid, et Jeesus neid reegleid rikub ([Mt 15](#)). Kui Paulus kirjutab Rooma kristlastele, siis teadis ta, et koguduses on nii juute kui ka paganaid. Paulus kirjutab juutidele, kes arvasid, et neid ohustab selline paganate vool kogudusse ja see, kuidas nad väljendavad usku Jeesusesse.

Jeesus ei surnud toidu, hoonete, õpetuste, riiete ega staatuse pärast, Ta suri inimese pärast.

Pärast paljude teemade käsitlemist võtab Paulus viimaks ette juutide ja paganate söömisharjumused. Paulus ütleb [Rm 14:14](#): „Ma tean ja olen veendunud Issandas Jeesuses, et miski pole ebapuhas iseenesest, vaid on keelatud üksnes sellele, kes arvab midagi keelatu olevat – sellele on see keelatud.“ See salm juutidele võib paista nagu Pauluse üleminekuna paganate poolele, kui ta väidab, et söömisreeglid iganenud ja üksnes arvamuse asi, kuid Paulus jätkab arutlust salmis [15](#): „Aga kui su vend saab toidu pärast kurvaks, siis sa ei käi enam armastuse järgi. Ära saada hukka oma toiduga seda, kelle eest Kristus on surnud!“ Veel lisab ta salmis [17](#): „Jumala riik ei ole ju söömine ega joomine, vaid õigus ja rahu ja rõõm Pühas Vaimus.“

Paulus räägib siin sügavamast tähendusest kui tegelik söömine – ühtsusest Kristuse ihus. Ta ei käsi paganatel äkitselt tõelisteks juutideks saada, samuti ei käsi ta juutidel oma reeglitele vastavatest uskumustest loobuda. Ta ütleb meile kõigile, et inimeste reeglid toidu kohta ei ole väärt, et Jumala riiki tükkideks rebida. Jeesus ei surnud toidu, hoonete, õpetuste, riiete ega staatuse pärast, Ta suri inimese pärast.

Kuidas on meiega täna? Kui palju muretseme me Kristuse ihu ühtsuse pärast? Kas oleme valmis loobuma oma elus asjadest, mis ei pruugi olla patt, kuid on meie vendadele ja õdedele takistuseks? Kas oleme valmis panema teised endast tähtsamale kohale ja elama nii, nagu elas Kristus?

VASTA

1. Missugused on meie elus mõned asjad, mis võivad teistele usklikele takistuseks osutada?
2. Kuhu tõmbame joone kompromissi ja Kristuse ihu ühtsuse vahel?
3. Kas Jumal hoolib tegelikult, mida me sööme? (vt [1Kr 3:19](#); [6:12–20](#); [2Kr 6:16](#))

Kolmapäev, 27. detsember
David Deemer (Loma Linda, California, USA)

Praktiline juhend. Kuidas parandada kaasinimest

[Rm 14:19, 22](#)

Ma kipun olema „parandaja“. Ma märkan asju, mis teistel kahe silma vahele jäävad. Näiteks vildakad pildiraamid, ebakindlad uksehinged ja tilkuvad kraanid. Kõik need teevad mulle tõsist muret, sest need asjad ei ole nii, nagu nad peaks olema.

Sisemine ajend maailma parandada on tavaliselt hea omadus, kuid selle mõtteviisiga võib tekkida probleem. Jeesus käsitleb seda mäejutluses. Kõigepealt ütleb Ta rahvale, et nad ei mõistaks kohut (selles mõttes kohtumõistmine, mida võib pidada eneseõiguseks, sest selle tõttu paistavad teised kehvas valguses, et meie paremad paistaks). Seejärel kasutas Jeesus dramaatilisi väljendeid, et mõte meelde jääks: „Aga miks sa näed pindu oma venna silmas, palki iseenese silmas aga ei märka?“ ([Mt 7:3](#))

Võib-olla on küsimus suurusjärgus – meie enda probleemid vajavad parandamist rohkem kui meie sõprade omad.

Ellen G. White annab usklikele nõu sarnastes küsimustes. 1860. aastal kirjutas ta oma sõpradele, kes elasid New Yorgi osariigis Mansville'is, et anda nõu usklikele, kelle koguduses olid lahkkelid. Kuigi probleem ei olnud toidus, mida pakuti ebajumalatele või religioossetel pühadel, nagu Rm 14. peatükis, valgustab E. White selle lahkvarumuse olemust. Ta täheldas, et sõda, mida Saatan peab ülejäänute koguduse vastu, „saab tihtipeale alguse koguduseliikmete vahel“¹. Veelgi enam, ta juba märkas algavat sõda liikmete vahel, kes „langevad Saatana kiusatustesse ja alustavad isekeskis sõdimist“².

Võib-olla see soov parandada neid, kes on meie ümber, varjab meie käitumise tegelikku ajendit – me usume, et meie veendumused on paremad kui meie kaasinimeste omad. Ellen White, Paulus ja Jeesus kutsuvad meid üles vaatama kõigepealt sissepoole ja alles siis väljapoole, austama teiste veendumusi nii, nagu soovime, et meie veendumusi austataks, ning tegelema enda probleemidega enne, kui üritame teistes märgatud probleeme parandada. Võib-olla on küsimus suurusjärgus – meie enda probleemid vajavad parandamist rohkem kui meie sõprade omad.

VASTA

1. Missugused on kolm olukorda, kus grupi või üksikisiku veendumusi teistele peale surutakse?
2. Missugused tagajärjed on sellel, kui teiste veendumuste tähtsust vähendatakse?
3. Kuidas saame kohelda teisi nii, et austame nende õigust valikuvabadusele, kuid samas märgime ära need paljud väärarvamused Jumala kohta, mis neil võivad olla?

*Neljapäev, 28. detsember
Francine Eulizer (Wethersfield, Connecticut, USA)*

Arvamus. Üksnes usk

[Ef 5:8](#)

Minust sai seitsmenda päeva adventist 19. aprillil 2014. aastal. Jumal avas mu silmad tõde nägema ideaalsel ajal. Tema on õigeaegne Jumal ja Tema plaan on suurem kui ükski teine plaan, mida suudan ette kujutada. Ma olen oma peres ainus seitsmenda päeva adventist. Ma palvetan, et ühel mõistaksid mu vanemad ja vennad, mis on tõde. Minu roll on olla selleks valgust andvaks tuletorniks, mida Jumal kasutab, et neid enda juurde tõmmata.

23-aastasena oli mul abielulahutus. Ma tundsin end nii tühja ja üksikuna. Ma tahtsin kõigist eemale, üksindusse. Pärast seda suurt sündmust oma elus ei tahtnud ma kiriku lähedalegi minna. Ma ei käinud seal enam üldse. Ma küsisin endalt, miks lubas Jumal sellel juhtuda. Minu küsimused muutusid vihaks, pettumuseks ja masenduseks.

Pärast seda suurt sündmust oma elus ei tahtnud ma kiriku lähedalegi minna.

Minu sõbrad ja sugulased, kes teadsid, mida ma kogen, ütlesid, et kõik saab korda. Ma ei tahtnud kuulda midagi, mida neil öelda oli. Kuidas nad saaksid teada? Neil pole aimugi.

Ma hakkasin taas palvetama ja hommikvalvet lugema. Mulle ei meeldinud see tühjuse tunne, mis mu hinge täitis. Kuulasin autoraadiot ja kuulsin sellest julgustavaid

¹ Ellen G. White, Kiri 20, 1860.

² Samas.

lugusid ja teateid sellest, kuidas Jumal oli teiste elus tegutsenud. Ma tean, et Jumal laseb kõigil asjadel laheneda meie kasuks ja Tema auks. Elu maa peal ei peagi kerge olema. Jumal on siin, et juhtida meid läbi orgude.

Ma soovisin Jumala rohkem tundma õppida ja lasta Tal kõike oma elus juhtida. Ma hakkasin arendama Jumalaga suhet, mida mul ei olnud kunagi varem olnud. Ma andsin kõik oma mured Tema hoolde ja ootasin, et Ta juhiks mind.

Ma soovin, et teised teaksid, et Jumal ei jäta sind, kui kogu lootus on kadunud. Kui ma olin oma madalaimas punktis, oli Tema kohal. Kui olin emotsionaalsetes raskustes, oli Tema kohal. Jumal on alati kohal.

Päeva alustamiseks loen Piiblist salmi ja kordan seda peas kogu päeva. Ma pean Piiblit kompassiks, mis suunab minu mõistust, keha ja hinge. Iga päev tuleb meie ellu selliseid takistusi, nagu näiteks pettumused, kurbus ja üksindus. Nende takistustega koos tulevad võidud, rõõm ja saavutused.

Ära häbene oma minevikku. Enne kui saan kedagi teist sisse lasta, pean keskenduma oma suhtele Kristusega. Mind on õnnistatud, et olen selle läbi teinud ning suudan vaadata tagasi ja näha, kui kaugele olen jõudnud. Ükskõik missugune on sinu praegune olukord, ära loobu Jumala usaldamisest. Tema suudab selle olukorra ümber pöörata ja Ta teeb seda. [Gl 6:9](#) on öeldud: „Ärgem tüdigem head tehes, küll me omal ajal ka lõikame, kui me enne ära ei nõrke!“

Reede, 29. detsember

Ashley M. Wagner (Union Springs, New York, USA)

Uurimine. Lepitatud?

[2Kr 5:18–20](#)

KOKKUVÕTE

Kui oleme Jumalaga lepitatud, võiks arvata, et meil on kergem leppida nendega, kes on meie ümber. Eriti peaks kehtima see nende kohta, kes usuvad samamoodi nagu meie. Miks ei ole see tihtipeale nii? Kuidas saaksid kristlased olla ühtsemad ja muretseda vähem sellepärast, et me kõik oleksime oma vaimulikul teekonnal täpselt samas punktis?

Mida saame oma igapäevaelus teha, et elada halastavalt, hella südamega, kaastundlikult ja armastavalt ning jagada rõõmu, rahu ja lootust neile, keda me iga päev kohtame ja kellega koos töötame? Miks me peaksime seda tegema? Kas Jumalale heameele valmistamiseks või selleks, et alandada end, et suudaksime oma elus paremini Kristuse iseloomu peegeldada? Missugune näeb sinu tänases päevas välja Kristuse täiuslik peegeledus?

TEGEVUSED

- Kirjuta päevikusse, kuidas omada rahu vaenlastega.
- Loo kollaaž, mis illustreerib seda, kuidas saavad kristlased näidata omavahelist ühtsust.
- Meenuta olukordi, kus sa ei tundnud kaasusklikega ühtsust. Mida oleksid neis olukordades saanud teistmoodi teha?
- Tehke rollimänguna stseen, kus kristlased on ühtselt üksmeeles ja demonstreerige, kuidas nad ülistavad ühel häälel Jumalat.
- Arutlege sõpradega, kuidas vestelda oma kogukonnas nendega, kes on teistsugused kui teie.

LISALUGEMINE

Ellen G. White, „Help for Daily Living“, lk 23–53; „Christian Service“, lk 35–49.

Jerry D. Thomas, „A Thoughtful Hour 2: Living the Beatitudes“ (Pacific Press®, 2016).